Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

curabantur omnes.

Cum audissent autem apostoli qui fuerunt in hierusalem, quia samaria suscepit uerbum domini, miserunt ad illos Petrum et Iohannem. Qui cum uenissent orauerunt pro ipsis, ut acciperent spiritum sanctum. Nondum enim in quemquam illorum uenerat, sed baptizati sunt tantum in nomine domini ihesu christi. Tunc imponebant manus super illos, et accipiebant spiritum sanctum. Cum uidisset autem symon quia per impositionem manus apostolorum daretur spiritus sanctus, obtulit eis pecuniam dicens. Date mihi hanc potestatem ut cuicumque imposuero manum, accipiat spiritum sanctum. Petrus autem dixit. Pecunia tua tecum sit in interitum, quoniam donum dei existimasti pecunia possidere. Non est tibi pars neque sors in sermone isto, cor enim tuum non est rectum coram deo. Penitentiam igitur age de hac nequitia tua, et roga deum si forte remittatur tibi cogitatio mentis tue. In felle enim amaritudinis, et obligatione iniquitatis, uideo te esse. Respondens autem symon dixit. Precamini uos pro me dominum, ut nichil ueniat super me aliquid horum que dixistis. Et illi testificati sunt locutique uerbum domini redierunt hierosolimam, multisque regionibus samaritanorum euuangelizauerunt dominum.

Factum est autem Petrus dum transiret uniuersos, qui habitauerunt littere, et deuenirent ad sanctos. Inuenit autem ibi hominem quendam nomine eneam ab annis octo iacentem in grabatto, qui fuit paralyticus. Dixit illi Petrus. Enea sanet te dominus ihesus christus. Surge et sterne tibi. Continuo surrexit, et uiderunt illum omnes qui habitauerunt lidde et sarone qui conuersi sunt ad dominum. In ioppe autem fuit quedam discipula nomine thabita, que interpretata dicitur dorcas. Hec fuit plena operibus bonis et elemosinis que fecit. Factum est in diebus illis, ut infirmata moreretur. Quam cum lauissent, posuerunt in cenaculum. Cum igitur prope fuisset lidda ab ioppe, discipuli audientes quia Petrus esset in ea, miserunt duos uiros ad eum rogantes ne pigriteris uenire ad nos. Exurgens Petrus, uenit cum illis. Et cum uenisset, duxerunt illum in cenaculum et circumsteterunt illum uidue flentes et demonstrantes tunicas et uestes, quas faciebat illis dorcas. Eiectis autem omnibus foras, ponens Petrus genua orabat. Conuersusque ad corpus, dixit. Thabita surge. At illa aperuit oculos suos, uisoque Petro resedit. Dans autem illi manum erexit eam. Et cum uocasset sanctos ac uiduas, assignauit illam uiuam. Notum igitur factum est per uniuersam ioppen, et crediderunt multi in dominum.

Eodem tempore misit herodes rex, ut affligeret quosdam de ecclesia. Videns autem quia iudeis placeret, apposuit ut apprehenderet Petrum. Erant autem dies azimorum. Quem cum apprehendisset misit in carcerem, tradens quatuor quaternionibus militum custodire eum, uolens post pascha producere eum populo. Petrus quidem seruabatur in carcere, fiebat autem oratio sine intermissione ab ecclesia ad deum pro eo. Cum autem producturus eum esset herodes, in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites, uinctus duabus catenis, custodes custodiebant ante ostium carcerem. Et ecce angelus domini astitit, et lumen refulsit in habitaculo carceris, percussoque latere Petri, suscitauit eum dicens. Surge uelociter. Et continuo ceciderunt catene de manibus eius. Dixit autem angelus ad Petrum. Precingere et calcia te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi. Circumda tibi uestimentum tuum, et sequere me. Et exiens sequebatur eum, et nesciuit quia uerum est quod fiebat per angelum, estimabat enim se uisum uidere. Transeuntes autem primam et secundam custodiam, uenerunt ad portam ferream que ducit ad ciuitatem, que ultro aperta est eis. Et exeuntes processerunt uicum unum, et continuo discessit angelus ab eo. Et Petrus ad se reuersus dixit. Nunc scio uere, quia misit dominus angelum suum, et eripuit me de manu herodis, et de omni expectatione plebis iudeorum.

His ita gestis surrexit quidam symon samaritanus genere, qui dudum uisis miraculis Petri pecunia comparare uoluit donum spiritale, qui se magnum, et perpetualiter stantem esse dixit, promittens illos qui in se credidissent prorsus dissolui non posse. Hic igitur Petri cupiens uias euertere, et ea que docuit ad irritum reuocare, diem enim constituit, in quo conuenientibus turbis ad disputandum cum Petro presens adesset. Erat enim Petrus tunc apud cesaream stratonis. Igitur illucescente statuta